

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ'. 987

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 1934

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΟΥ ΚΩΝ. ΚΑΛΚΑΝΗΟΛΟΓΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπείρου κ. Κωνστ. Καλκάνης, περὶ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχουν ἐκεῖθεν δημοσιογραφικαὶ εἰδήσεις, καὶ ὡς ἀντικαθίσταται, ἀπαλλασσόμενος τῶν ἐνταῦθα ὑπουργικῶν καθυκόντων του, ὡς μὴ ἀνταπόκρισις εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Λαϊκῆς Κυβερνήσεως.

Καίτοι πολλὰ ἐλπίσαντες ἀπὸ τὸν κ. Καλκάνην, ὡς καταγόμενον ἐκ Λευκάδος, ἀποτελοῦσης διδιοικητικῶς μέλος τῆς Ἡπείρου, καὶ θεωρούμενον οὕτως εἰς συμπατριώτην μας, καίτοι οἱ ἐνταῦθα μετ' ἡμῶν ἀποτελοῦντες εἴτε τοὺς πρῶτον λαϊκοὺς βουλευτάς, εἴτε τοὺς τέως ὑποψηφίους τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μόνον, κατὰ τὰς δύο τελευταίας βουλευτικὰς καὶ γερουσιαστικὰς ἐκλογάς, τὸν περιεβάλαμεν διὰ τῆς ἀκρας ἐκτιμῆσεώς μας καὶ τῆς εὐχρινῶς μας φιλίας, ἥτελλήσαμεν νὰ τὸν περιτοίσωμεν, γνωρίζοντες τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας, καλεῖται παντὸς ἄλλου καὶ νὰ τὸν συμβουλευόμεν ἐλεγκτικῶς ὡς, διὰ πρῶτον φοράν ἐρχόμενον ἐνταῦθα σκεπτικῶς ἀπειρον τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐλπίσαμεν τὴν μεγαλειότητα ἀνάστασιν, ἵνα μὴ εἰπωμεν βαρυτέραν λέξιν. Οὕτω δὲ ἀφ' ὅθ' ὁ κ. Καλκάνης νὰ γείνη ἐρμαιοὺς μισθίων προσώπων ἐπαγγελλομένων μὲν τοὺς λαϊκοὺς χωρὶς ὁποῦνδήποτε πολιτικὴν τέλει, καὶ νὰ διασέτουν πολιτικὰ κεφάλαια, ἀλλὰ πεζόντων προσώπων γαίοντων καὶ ἐπιβουλευμένων τὸ Λαϊκὸν Κομμα ἐν τῇ προσώπῳ τῶν ἐνταῦθα τεσσάρων στηλοβατῶν τοῦ Κόμματος τούτου, μόνον καὶ μόνον, διότι διέκειντο, ἀνευδαποχρῶντες τινος λόγου, δυσμενῶς κατ' αὐτῶν. Καὶ οὐ μόνον ἐγείναντο ὅργανον, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐπρωτοστάτησεν ἐνάντιον αὐτῶν, μισώσας καὶ δημοσιογραφικὸν ὅργανον, ἀμειβόλου πολιτικῆς κλίσεως, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μῆνας δλοὺς ἤδη ἐργολαβικῶς δὲν κάμνει τι ὅπ' τοῦ ἐνταῦθα Λαϊκοῦ Κόμματος, πορὶ νὰ ὑβρίζῃ τοὺς Λαϊκοὺς πολιτετάς, οἵτινες ἀποτελοῦν τὰς 45 τοῦ ὅλου τοῦ Λαϊκισμοῦ τοῦ Νόμου Ἰωαννίνων, καὶ τοῦτο ἵνα προετοιμάσῃ ἑαυτὸς ὑπο-

ψηφίων γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν, ἐκ προσώπων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ τομῆσουν νὰ πολιτευθοῦν ἐπὶ βενιζελικοῦ καθεστώτος, δτε ἐφτυρούσαμεν αἱμα διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὰ κενὰ τοῦ Λαϊκοῦ Συνδυασμοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αὕτη εἶχεν ἐκδηλωθῇ, εὐθεὺς μετὰ τὴν ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι, ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, νίκην τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, κατὰ τὰς ἐκλογάς τῆς 3ης Μαρτίου 1933, ἐνεκα προσωπικῶν τινῶν λόγων, ἀναξίων ὑπολογισμοῦ, καὶ ἡμῶν, ἀλλ' ὁ τότε διορισθεὶς Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπείρου Κος Ἀλεξ. Ἐμπερικος Κοινοβουλευτὸς, γνωρίσας ἐν τῇ δευτερίᾳ του, τὰ ἐλαττήρια αὐτῶν, εὐθεὺς ἐξάρχης, ἀπέφυγε νὰ πέσῃ εἰς τὰς πολιτικὰς πλεξάντας, τηρήσας ἀμερόληπτον στάσιν ἀπέναντι δλων χωρὶς νὰ γείνη ὅργανον κἀνεὸς, εἰς τοῦτο δὲ καὶ μόνον φρεῖλαι ἡ κατ' αὐτοῦ μῆνις των, καὶ αἱ πολλαπλαῖ ραδιουργίαι των, παρὰ τῷ Πολιτικῷ Γραφεῖ ὥστε νὰ συχασθῇ ὁ Κος Κοινοβουλευτὸς τὴν ὑψηλὴν ἐν Ἡπείρῳ θέσιν του καὶ ἀποστολὴν του, καὶ νὰ παραιτηθῇ τὴν 11ην Φεβρουαρίου, ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου, τὴν ὁποῖαν Ἡπειροὺν τόσον ἡ γὰρ καὶ αἱ ἀγαθὲς ἀνταγκαθεῖς καὶ αὐτὸς παρ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ, μέχρι λατοῦ, ὁ ὁποῖος λαὸς εὖ ἐπανηγύριζεν, ἐὰν ἐπανεβλεπεν αὐτὸν ἐπανερχόμενον ὡς Γενικὸν Διοικητὴν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν Κοινοβουλευτικὴν ὁ Κος Καλκάνης, παρεσύρθη, ἔξαπατηθεὶς καὶ ἐγένετο πρόμαχος τῶν ραδιουργῶν ἐλπίων, τοὺς ὁποῖους ἀκριβῶς τῷ εἰχομεν συστήσειν ἀποσάφην καὶ δὲν μᾶς ἤκουσε φάσας μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ ἐχρῶς μυστικὸς ὁ βουλευτὸς εἰς τὰς κατ' ἡμῶν ἐνεργείας του, ἕνα τῶν μεγαλειτέρων καὶ κατασκευαστικῶν τέρων ὁργάνων τοῦ ἐνταῦθα Βενιζελισμοῦ χάσιν μιὰ-δοξολογίαν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὴν Μοῦνην τῆς Φανερμένης τῶν Κατασκευῶν.

Ἐπὶ ἡμερῶν του, τὸ Λαϊκὸν Κομμα ἐνταῦθα, ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ, ἀντὶ νὰ ἀρθοῦν αἱ ἀπάχουσαι ἀνωμαλίας, τούτων ἐμειώσῃ καὶ αἱ ἀνωμαλίας νύξήσαν καὶ ἐμειωσθήσαν.

σαν, καὶ ἐπαύσαν ἤδη, ἀπὸ μὴ νῶν, πᾶσα ἐπαφὴ μετὰ τῶν τεσσάρων ἐνταῦθα πολιτευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ αὐτοῦ! Πρωτοφανὲς ἀντιπρόσωπος τῆς Λαϊκῆς Κυβερνήσεως νὰ περιφρονῇ τοὺς Λαϊκοὺς πολιτετάς, ἀντὶ νὰ τοὺς ἐχρῶς εἰς πᾶν ζήτημα συνευάτας του καὶ συναντιλήπτορας του, φερὸ μόνος πρὸς αὐτοὺς δὲ καὶ Γενικὸς Διοικητὴς, ἀλλ' ὡς Βαλὴ—πασα?

Ἡμεῖς, ὡς εἰχομεν καθῆκον, ὡς ἸΔΡΥΤΑΙ τοῦ ἐνταῦθα Λαϊκοῦ Κόμματος, ὡς παθόντες διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ, φυλακισθέντες καὶ ἐξορισθέντες, καὶ ζημιωθέντες, καὶ ἐπὶ δεκατρία ὅλα ἔτη διατηρῶντες Λαϊκὴν ἐφημερίδα ἵ-

δια δαπάνη, ἀνευ τῆς παρὶμ' κρᾶς ἀρωγῆς, παρὰ τοῦ Κόμματος, εἰχομεν καθῆκον νὰ φέρωμεν πάντα ταῦτα εἰς γνῶσιν τοῦ Ἀσκητοῦ τοῦ Κόμματος καὶ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος, ἂν ἐγκαίρως μᾶς ἤκουε, εὖ ἦτο μιν πρὸς τὰς ζημίας, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἄς γείνη τοῦλάχιστον τώρα, μετὴν μεταρρυθμίσεων τῆς Κυβερνήσεως, ὅ,τι ἔδει νὰ γείνη πρὸ πολλοῦ.

Ταῦτα ἐλάχιστα ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὁποῖα εὐ ἀναγκασθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν, ἂν τὸ εὐεργετημένον ὄργανον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐπεχειρήσῃ νὰ τὸν υπερασπίσῃ.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΔΙΕΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Κριτικὴ ΧΡ. ΣΟΥΛΗ Γυμνασιάρχου

Τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς

Β.

Στὴν ἀπολογία αὐτὴ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Χρηστοβασίλη μετὰ παρέσθη ἡθελα, μιὰ ἀδικαιολόγητη ἐκστρατεία, ποὺ ἐπεχείρησαν τελευταῖα στὴν Ἀθήνα δύο νέοι λόγιοι, παρασυρμένοι ἀπὸ τὸν μοντέρνο διανοητικὸν οἰκτισμὸν, ποὺ ὀρέε τὴν σήμερινήν νοολαίαν μας, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ πούθεν ἰστορικὴν ἀξίαν, παρὰ μόνον χα σὶν ἐαυτοῦ. Καὶ ὅστερα ἀπὸ τὸ ξεμάκρμα αὐτὸ γιὰ τὴν λογοτεχνικὴν ἀξίαν τοῦ Χρηστοβασίλη γιὰ τὴν ἀποδόκησιν αὐτῇ ἀπολ γία—ἐν καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χρηστοβασίλη δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀπολογίας καὶ ὑποστηρικτὰς, γιατί ἡ ἀντικειμενικὴ κριτικὴ, δική μας καὶ ξένη, τοῦτόσσε τὴν θέη, ποὺ τοῦ ἀνῆκει, μέσα στὴν λογοτεχνία, ὅσο καὶ ἂν ποῶσιν οἱ Ζωῖλοι τῆς κριτικῆς.

Ἐρχομαι τώρα στὰ διηγήματα τοῦ Μικροῦ Σχολείου ποὺ ἔβγαλε τελευταῖα ὁ βιβλίο ὁ Χρηστοβασίλης. Τὰ διηγήματα αὐτὰ εἶναι πορσεωπικὰς ἐντυπώσεις, ἀπὸ τὴν μαθητικὴν ζωὴν του, σπαρταριστὰ κομμάτια τῆς παιδείας, χωριότικης ζωῆς. Μόσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες, καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς παλιότερους, οὐκ εὖ θυμῶντο μὲ νοσταλγία, διαβάσαντες τὰ διηγήματα αὐτὰ, τοὺς παιδιὰς, καλοὺς καί γελοῦς καὶ δὲ θὰ νοιώσουν νὰ ζωντανεύουν μέσα τους ὁλόκληρα κομμάτια τῆς παιδικῆς ζωῆς μετὰ τὸν παλιὸν τὸν Δάσκαλο, μετὰ τὸ παλιὸ Σχολεῖο, σὶν ὁρόσημα καὶ ἐκκλήσεις μετὰ τὸν φιλέκιστον κοιμητήριον καὶ τὸ λοιπὸν βασανησθέντα. Ζωντανὴ ἰστορία τῆς παιδείας γικῆς, εἶναι τὰ διηγήματα αὐτὰ, μετὰ σὺν καὶ ἀπαρασπῶντο Λαϊκὸν ὕψος, ποὺ ἐκκυρτίζει καὶ συνκινεῖ μετὰ ἀνέστες περιγραφὰς καὶ μετὰ ἀκαλόχρωμας ζωγραφίδες τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ, ποὺ χροῖα ἔχουν ὁ λογοτέχνης, στὸ χωριότικόν του νοστὶ σὶν βυθὸν Χαλαρὰ, στὰ Κουρενοχώρια. Μόνοχα ὁ Χρηστοβασίλης μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν λογο-

τεχνικὴν αὐτὴν συγκίνηση ποὺ δίνουν τα διηγήματα αὐτὰ. Τὰ προσέγραψα τοῦ Μικροῦ Σχολείου εἶναι τὸ πρῶτον διήγημα τῆς συλλογῆς. Εἶναι μιὰ ἀπλή καὶ ἀβίαστα διήγησις τῶν ἐντύψεων τοῦ διηγηματογράφου, ἀπὸ τὸν Παπᾶ. Ἀντὶ τὸν πρῶτον δασκαλὸν του. Πέση ἀνέση καὶ χαρὰ ἀντιφωγγίζει μέσα ἀπὸ τὰς ἀπλὰς αὐτὰς γραμμὰς. Μόση φρεσκάδα καὶ πόση ἀπολογισμὸς! Τὸ οὐδέποτε καὶ τὸ τρίτον «Γιὰ πρῶτον φορά στὸ Σχολεῖο» καὶ «Ἀνάθεμα τὰ γράμματα» εἶναι σπαρταριστὰς ἀναιμῆσεις, ἀπὸ τὴν πρῶτον του μαθητικὴν ζωὴν, γεωμῆτες μετὰ ὁραματικὴν χάρι α νωφικὴν. ἀπολουσύνει. «τὸ Φίλημα τῆς Μουσῆς» «ἡ Καθαρὴ Δευτέρα» «Πῶς δὲ, εἶναι ἀναγνώστης» «Γραμματικὴς Καταδίκη» «Γραμματικὴς ἐκδίκη» «Στὸ ἀλλήλοῦ δα χεῖρον» «Ἐθνικὴ ἀποκάλυψη» καὶ «Πῶς ἐμῶν τα γραμμάτια», εἶναι δὲ διάφορα ἀπὸ τὰ καὶ προσχερὰ τὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν φύσιν τοῦ χωριοῦ ποὺ ζοῦσα εἶναι μέσα τους.

Μετὰ τὰ διηγήματα αὐτὰ καὶ μετὰς συλλογῆς, ποὺ ἔχουν ἐκδοθῇ ὡς τὰ σημεῖα, ποὺ ἐκκυρτίζονται «Θαλασσινὰ διηγήματα» «Διηγήματα τῆς στάνης» «Διηγήματα ἀπὸ τὰ χροῖα τῆς σχολῆς», ὅν ὁλοκληρῶνται τὸ λογοτεχνικὸ ἔργο τοῦ Χρηστοβασίλη. Μετὰ τὰ εὖ ἔχοντες νὰ ἐκδοθῶν καὶ τὰ ἄλλα ἀνεκδοτὰ διηγήματα του—γιὰ νὰ μπορέσωμεν νὰ γιορτάσωμεν τὸ λογοτεχνικὸν τοῦ Ἰωαννίνων, μ' ὅλα τὰ ἔργα του, δημοσιεύματα καὶ πρῶτον ὡς ὅλα του τὰ διηγήματα, ποὺ εὖ καὶ μέλουν δίπλα στὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα φήματα, τοῦ Κρησινίου, ἄλλου ζωγράφου τῆς Ἡπειρωτικῆς ζωῆς, ποὺ χωριοῦ καὶ τῆς στάνης, νὰ μοταῖα καὶ ἐξαιρετικὰ ὁμιουκῶνται τῆς νεώστερης Ἡπειρωτικῆς λογοτεχνίας.

Σημείωσις τῆς «Ἐλευθερίας». Ἐπειδὴ ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐλευθερίας»

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δραχ. 100

Εξωτερικού Φραγ. Έλβετικά 12 1/2

Αμερικ. Δολλ. 3

Διευθυντής Τυπογραφείου

Π. Τσιμογιάννης

Οδός Μανωλίσσης αρ. 104

Έχει ιδιόκτητον ορθογραφικό σύστημα πολλών τύπων από τὸ ἀνώτερον ἄλφβητο τοῦ κ. Σούλη. τοῦς ἔχομε μεταβάλει. Τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ αὐτὴν τὴν ἐπέμβασιν.

X. X.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΗΝ 11ην π. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 14 τρέχοντος ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, ἐπανεκλεγείς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἔδωκε τὸν νεοεισπλεγμένον ὄρκον, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς, ἐνώπιον τῆς ὀρκιστικῆς αὐτὸν ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶνδύο Νομοθετικῶν Σωμάτων τοῦ ἔθνους.

Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας ὁ λαοφιλής Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Κος Κος Σπυρίδαν, διὰ σπουδαίας ὑποθέσεως τῆς Μητροπόλεως τοῦ καὶ θὰ ἐπανεέλθῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ἀμφισβητούμενον, ἐν τῇ 23ην τρέχοντος, ἵνα ἐφορτᾷ τὰς ἐφορτὰς τῶν Χριστουγέννων, μετὰ τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ποιμνίου.

Ἐπὶ τέλους ἀντικατεστάθη ὁ τέως ἐπαρχὸς Φιλιατῶν κ. Παπαδάτος, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀνεκούμενου δλον τὸν λαϊκὸν κόσμον τῆς ἐκκλησίας ἐπαρχίας, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ὅτι ὁ Κύριος αὐτὸς δὲν ὑπηρετήσῃ κατὰ τὸ 18) μὴνον διάστημα, ὅπερ διήνυσεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ, ἀμερολήπτως, πολλὰ δὲ περισσώτερον, ὡς ὠφελεῖ τὸ λαϊκὸν Κόμμα, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀπροκάλυπτον ὄργανον τῶν αὐτῶν Βενιζελικῶν καὶ ἰδία τοῦ προκατόχου τοῦ ἡδη συμβουλευιογράφου Φιλιατῶν κ. Εὐστρ. Αθανασάκου, πρὸς τὸν ὁποῖον, ἀναχωρῶν, ἐξέφρασε καὶ ἐπημύνη τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ. διὰ τὸν λόγον τοῦτο, πάντες οἱ λαϊκοὶ τῆς ἐπαρχίας ἐχάρησαν μετ' ἡμῶν, οἱ δὲ Βενιζελικοὶ κατελυπήθησαν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀπομακρυνθέντος, ἐπὶ τέλους, μετὰ τόσας προσπαθείας μᾶς καὶ ἐνεργείας μᾶς κ. Παπαδάτου οἱ Βενιζελικοὶ, εἶχον ἀνεύρει ἕνα δευτέρον Ἀθανασάκον, συνεχιστὴν τῆς βενιζελικῆς πολιτικῆς.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1924 Βασιλικὸν Διατάγμα, περὶ ἐπικηρῶσεως τοῦ ἀποβ. Νταούτ Χότζα ἐκ Δραγομῆς τῆς Παραμυθίας, ἀντὶ δραμῶν 50 χιλιάδων διὰ τὸν φόνον τοῦ καὶ 25 χιλιάδων διὰ τὴν κατάδοσίν τοῦ.

ΤΗΝ νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ἐδραπέτευσαν ἐκ τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν φυλακῶν Ἀ.

κράτου οἱ ἐπὶ φόνῳ διτόικοι σκηνῆται Κωνσ. Κολόνιας, Ἀλέξανδρος Κώτσιος καὶ Κωνσ. Κώτσιος καὶ ὁ καταδικασθεὶς Κιουζέλ Σπᾶχος ἐκ Καρβουναρίου τῆς Παραμυθίας, οἵτι συνελήφθησαν τὸ ἀπόγευμα, παρὰ τὸ χωρίον Σαδοβίτσα ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Μαργάρων ἐναποτάχοντο κ. Πλαστήρα.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἔλθον αἱ σοφώταται καὶ διδακτικώταται ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειράν Παρασκευαὶς διαλέξεις τοῦ μεγάλου τῆς Ἡλείου ἀποχειροῦ κ. Δημοσθ. Δάνου. Ἀπειρον πλῆθος ἀκροατῶν, ὡς καὶ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας τοῦ διαλέξεως καὶ ἀπειρος θαυμασμός πρὸς τὸν ἀσκητήν, ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ὁποῖου ἐκρέματο κυρίως λεκτικῶς ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας τὸ ἀνεπτυγμένον ἀκροατήριον τοῦ. Αἱ διαλέξεις αὗται ἠμποροῦσαν νὰ στολίσουν ὡς διδασκαλίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἐδρας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ὅχι μόνον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ παντὶς Ἑυρωπαϊκῆς Πανεπιστημίου. Ἐκεῖνο δὲ, το ὁποῖον ἐθαυμάσθη περισσότερο, εἶναι τὸ ἀπέραντον τῆς μνήμης τοῦ ἀγορευτοῦ μὲς σοφοῦ, ὁ ὁποῖος ἵστατο ὡς ζωντανὸ βιβλίον. Ἐνα σωστὸ ζωντανὸ βιβλίον!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ἀν Ἀθήναις 11 Δεκεμβρίου 1934

Κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἐξέλιξιν μου εἰς Κόνιτσαν μᾶς ἐπληροφόρησαν ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς ἐγγράφον—ὅπως πάντοτε—ἀνυπόστατον πληροφορίαν, ὅτι ἤθελον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ, παρεκχωρήσῃ εἰς τὴν Κοινότητα Κονίτσης τὸ κτίριον τοῦ πρώην Διοικητηρίου. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπεσκέψθη τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ὅπου μετ' ἡρώτησαν, ἂν ὅπως, κατὰ τὴν εἰς Κόνιτσαν μεταβασίν μου, ἤκουσα νὰ λέγεται ὅτι ἐγγράφον, ἡ ἐπληροφόρησις, φιλελεύθερος βουλευτὴς τὰ ἄνω ψευδοσημασίαν. Ἐπὶ τῇ βεβαίωσίν μου, ὅτι ἤκουσα τὴν διάδοσιν ταύτην, μετὰ ἐπὶ τὴν ἀντιτάξιν νὰ διαβεβαιώσω ὅτι πάντες τοὺς Κονιτιώτας, οἱ οὗ. ε. ὁ τηλεγραφήσας, οὗτε ἄλλος φιλελεύθερος βουλευτὴς ἀνέμιχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πρώην Διοικητηρίου, ἡς καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐκείνῳ. Ἀλλὰς τε, οἱ φιλελεύθεροι, ἀπὸ μὴνῶν, δὲν πλησιάζουν οὗτε εἰς τὴν Βουλὴν, πολλὰ δὲ μάλλον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, οὗτε εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφύγῃ οὐδ' ὅσον συστάσεις τῶν. Ἐπομένως ὅλα, ὅσα τηλεγραφῶν, οἱ ἐφροντίζονται, ἐνῆργησαν, οὐκ ἐγείσθησαν κλπ. ἀποτελοῦν μυστήρια. Οἱ ἄνθρωποι γινώσκουν, ὅτι οἱ Ἡπειρώται τὰ χάρφουν καὶ τοῦ, τὰ ξεφουρνίζουν, ὅπως ξεφουρνίσουν, ὅτι εἶχον φροντίσει ὅθεν καὶ διὰ τὰς ἐπικηρῶσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων. Διαφεύομεν, λοιπόν, ἅπαντα ταῦτα. Τὸ μὲν βέβαιον εἶναι, ὅτι τῇ ἐνεργείᾳ ἡμῶν τῶν Λαϊκῶν Πολιτευτῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Ράλλης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 16 Δεκεμβρ. — Ὁ Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς Κόνητον μὴν τῆς ἐπικείμενης (!!) πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως, φοβούμενος νῆαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὁλοφρονήτου (!) ἐπίθετον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διεβίβασεν ἐγγράφον πρὸς τὸν Ἐισαγγελέα τῶν Ἐφετῶν Ρηγινάκον, μετὰ τὴν γνώμην τῆς μὴ διεξαγωγῆς τῆς δίκης τῆς κατὰ τοῦ Βενιζέλου ἀποπειρᾶς ἐν Πειραιεῖ, ἐπαφέναν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κακοῦργουδικοῦ ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου θὰ διεσπᾷ ἡ ἐν λόγῳ δίκη.

—Βεβαίως, ὅτι ὁ φονεὺς τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ Κεφαλογιάννη, ἐν Ἡμελείᾳ τῆς Κρήτης Ἀθανάσιος Δραπέτης ἀπὸ τοῦ ἀεροπολίου ἐκ τοῦ ἰμενὸς Πειραιῶς, συνεργεῖα βενιζελικῶν εὐρίσκειται ἤδη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—Δὲν ἀπελάθη ὁ Ἀρμένιος Ἀρχιεπίσκοπος, ἀποδειχθεὶς ἀβασίμων τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν.

—Αἱ μετὰ τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφ' ἐνός καὶ τοῦ ἐνταῦθα παρόντος Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ρουσὴ Ἀρᾶς ἀφ' ἑτέρου συζητήσεως ἐπεξετάθησαν ἐφ' ὅλων τῶν σημείων, σχετικῶς μετὰ τὴν μειονεκτικὴν θέσιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς μειονότητος, ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τῆς ἐπὶ τὸν Ρουσὴ ἡ ἀνάγκη καλεῖται διενεργεῖν αὐτῆς. Ἐξέτασιν ἔλαβον ὑποψηφίους τὰ δυσμενῆ διὰ τὴν ἑλληνικὴν Μειονότητα μέτρα ἐν μέρους τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν δυσχερῆ κατὰ τὴν εἰς τὴν Μειονότητα.

Ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ρουσὴ ἐδηλώθη ὅτι θὰ ἐπικοινωνήσῃ αὐτὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ, διὰ νὰ παρασχῇ τὰς σαφετέρας διαβεβαιώσεις ἐπὶ τῶν δημιουργηθέντων ζητημάτων.

Ὁ Ρουσὴς, ἐν ἀναμονῇ ὁδηγῶν ἐξ Ἀγκύρας, θὰ ἀναχωρήσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

—Ἡ Ἀλβανία συνέψῃ δάνειον παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως πληρώσῃ οὓς καθυστερομένους μισθοὺς τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν δημοσίων υπαλλήλων τῆς.

ἐξέδωκεν Διάταγμα, δι' οὗ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἢ.οι. ἀπὸ 20 εἰς 10 ο.ο. ὁ φόρος ἀκείας τῶν λιμνῶν Ἰαμβρίλλοος καὶ Λαψίστης.

Γ. ΓΑΓΑΡΗΣ

Μᾶς φέρεται ὁ ἔννομα τῆς Βλαχωρίου Τζιμογιάννης στὸν ἀγροτικὸν δόμο.

Πολλοὶ λένε γὰρ τὰ δικαιώματα Δικτῶν περὶ μετὰ τὴν ἐξέλιξιν μου, ἀλλὰ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος διαπιστοῖ, γὰρ τοῦ φαίνεται φανταστικὴ καὶ ἀδύνατη.

Εὐτυχῶς ὅμως στὸ χωριὸ Μέντε Ἐκκλησίαν, (τὴν Οὐσίαν) παρουσιάζεται ὁ κ. Τζιμογιάννης, ἐνωμοτάρχης Βλαχωρίου, ὅστις ἐνεργεῖ αὐταί, εἰς καὶ ὅχι κατὰ τὸν νόμον, πρᾶγμα πονηρὸν ὅτι καὶ σήμερον ἀναφέρονται ἰσοῖα δικτατορικὰ κεφάλια. Καὶ γὰρ νὰ τυχόν τὰ ἀνωτέρω ἐμπιστοσύνης ἀναφέρω τὰ ἑξῆς:

Σήμερα, 6 Δεκεμβρίου 1934 ὁ Γεωργίος Χρηστίν, κάτοικος Μέντε Ἐκκλησίαν (Οὐσίαν) μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ συκοφαντήσῃ καὶ συνελῶς ἐκδικήσῃ ἐμὲ, τὸν Ἰωάννην Δαμπρῶν, ἀναφέρει εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην Τζιμογιάννην, ὁ ὁποῖος αἰτία ἐξ ἑνὸς μετὰ τὴν ἐξέλιξιν μου, ὅτι οἱ γυῖός μου μετὰ τὸν ἀνεψιὸν μου καὶ μετὰ τὸν ἀδελφόν μου ἀνοίξαν τὸ ἀχούρι τοῦ καὶ τοῦ πήραν μὴ ὀκτὼ ἀδελφὰ καὶ μὴ σκαπάνη. Στελεῖται, ὅμως ὁ φαντασιοληκτικὸς Τζιμογιάννης χωροφυλάκας, οἱ ὁποῖοι ἀυθαγέτως, καὶ κατ' ἐντολήν τοῦ, ἐνήγγησαν ἐρευνᾶν, χωρὶς νὰ ἔχουν μᾶζι τῶν τῶν Προέδρον τῆς Κοινότητος καὶ τῶν ἐνοδιαφερομένων εἰς τὰ σπῆτια μᾶς, πῶς ἔχομε στὸ βουνό.

Ἐξυλοκόπησαν τὸν γυῖόν μου, ἐν τέλει δὲ ἐφοβήσαν τὰ κορίτσια, νὰ φυλάξουν τὰ πρόβατα τοῦ Γεωργίου Χρηστοῦ.

Κατόπιν τούτων, τοὺς ὁδήγησαν εἰς τὸν Σταθμόν, ὅπου καὶ πάλιν ἐξυλοκόπηθη τὸ παιδί μου καὶ ἐφυλακίσθησαν.

Γώρα ἐρχομαι νὰ πῶ, ὅτι ὁ Τζιμογιάννης, ὡς ἐνωμοτάρχης, ἤθελε σὴν περιφροσῇ μᾶς ἢ ὡς δικτάτωρ;

Ἐχει τὸ δικαίωμα, διὰ τῆς αὐθαγείας νὰ ἐνεργῇ ἐρευνᾶν σὲ σπῆτια μᾶς, γὰρ εἰς ποσὴν νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν τοῦ Νόμου; Ἐχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίξῃ βοσκούς; τὰ τέκνα μᾶς στὰ ξένα πρόβατα; Ἐχει τὸ δικαίωμα, χωρὶς ἀποδεικτικὰ, νὰ συλλέξῃ βίαν τυχόντα καὶ νὰ τὸν δέρῃ ὡς βνοχόν;

Αὐτὰ ὅλα δὲν τὰ εἶχαμε πᾶθει, ἐάν εἶταν τούρκικο ἐμεῖς, ἀλλὰ, φαίνεται, φαινομενικῶς, ἀποκτήσαμε ἐλευθερίαν, πραγματικῶς δὲ τυραννίαν τζιμογιάννην!

Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τυραννίας αὐτῆς παρακαλοῦμε κάθε ἀρμόδιον Ἀρχὴν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ περιορίσῃ τὴν ἐκ τοῦ Τζιμογιάννη προερχομένην τυραννίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δημ. Λέτσαν Λόκον,

Οἱ γονεῖς, οἱ γυναῖκες κατὰ τὰς ἐκείνων συμμετασχόντων ὁπλιτῶν τῆς ἀπαναστάσεως Δεοναρδοπούλου—Μεταξὰ καὶ φονευθέντες δὲν λαβαίνον καμμίαν σύνταξιν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΛΕΙΟΝΑ ΜΕΣΣΕ ΑΛΛΗΣΤΡΑΔΕΣΣΕΣ

6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

(ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡῳ)

Ὁργανισμὸς ἰδρυθεὶς ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:

THE BANK OF ATHENS TRST COMPANY 205 West 33rd Street NEW-YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΑΧΥΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ